

det 3 år, er det 6 år; hvor længe må Danmark bryde konventionen, før man skal gribe ind?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Også jeg er enig i meget af det, som fru Dorte Bennedsen sagde, specielt i og for sig om udgangspunktet, at der i integrationsloven lå mange positive aspekter i forhold til at samle hele indsatsen i én lov, og også jo selvfølgelig at mange af de høringsberettigede svarede positivt tilbage, da lovudkastet blev sendt til høring.

Men derfor er mit spørgsmål så også til fru Dorte Bennedsen, om det ikke gør indtryk, at mange af de samme organisationer, som i og for sig var positivt indstillet over for nogle af elementerne i lovforslaget, nu også er dem, som går forrest i virkeligheden i kritikken netop af de økonomiske konsekvenser, som flygtninge på integrationsydelse oplever i dag.

Og hvis ikke det gør indtryk, gør det så ikke indtryk, at de økonomiske konsekvenser i dagligdagen for de flygtninge, der er på integrationsydelse, nu er så store, så de, der har kendskab til det, virkelig råber vagt i gevær? Det fører så også til, at jeg i virkeligheden er enig i det spørgsmål, som blev stillet, som fru Pernille Frahm også er inde på: hvor længe skal der gå? Det synes jeg er et vigtigt spørgsmål at stille her i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt lige rette en misforståelse: Det er skam ikke hensigten, at flygtninge/indvandrere under integrationsloven skal gøres til sociale klienter. Det håber jeg heller ikke er udgangspunktet for danskere, som af den ene eller anden grund har brug for kontanthjælp i en periode. Jeg håber sådan set, at udgangspunktet også dér er, at de skal tilbage til arbejdsmarkedet og ind i samfundet igen osv. Så det er bestemt ikke ideen, at folk skal gøres til sociale klienter eller, endnu værre, sociale tabere ved, at de får det, der svarer til kontanthjælpen.

Men mit spørgsmål til fru Dorte Bennedsen er: Når vi nu er enige om, at der skal være en evaluering, hvorfor så ikke vende tingene om og sige: Mens vi venter på evalueringen, så giver vi de mennesker det, der svarer til kontanthjælpen, for så fjerner vi jo risikoen for at diskriminere i den periode? Og så laver vi evalueringen, og hvis det så viser sig, at de har sgu fået alt, alt for meget, ja, så kan vi sætte det ned.

Så hvorfor ikke vende det om? Hvad er baggrunden for dét? Er det ikke trods alt dumt at tage risikoen for, at vi diskriminerer mennesker i en længere periode?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Da jeg sad nede på min stol, havde jeg lidt den følelse, at i den debat, vi får denne eftermiddag, vil der næppe være mange nye ord eller mange nye synspunkter. Det er jo en rimelig gennemtygget sag. Jeg skal derfor bare sige til fru Pernille Frahm: Hvor længe må man bryde principperne om menneskerettigheder: fra 1 måned til 6 år, var jo et flot retorisk spørgsmål, men fru Pernille Frahm ved også udmærket godt – for det er sagt i dag af ministeren, og det er sagt, jeg ved ikke hvor mange gange tidligere – at vi ikke mener, at her er tale om et brud på menneskerettighedskonventionen. Og jeg tror, ministeren sluttede sin tale med at sige, at hvis vi havde ment dét, havde vi faktisk ikke fremsat lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Og mens vi mener, at vi ikke bryder konventionen, går tiden, og vores undersøgelse kan trække ud og trække ud. Der er ikke nogen ende på den undersøgelse, i hvert fald ikke ifølge det notat, som ministeren er kommet med, og den besvarelse, som ministeren kom med i dag. Der er ikke nogen deadline for, hvor længe det her må stå på, og hvornår vi skal komme til en konklusion. Og det er den deadline og konklusion, så mange efterlyser, så nu må regeringen og Socialdemokratiet komme ud af busken: Hvor længe vil man leve med det her?

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når man vedtager love, gælder det selvfølgelig om at være grundig i forarbejdet, at være forudseende og prøve at få undersøgt og diskuteret, hvordan loven vil virke i det virkelige liv, og så naturligvis få linet de politiske skillelinjer op og få den politiske diskussion og se, hvor man eventuelt kan enes.

Jeg synes, vi havde en grundig diskussion om denne sag i Retsudvalget, og Venstre endte med at undlade at stemme, men vi synes, vi gjorde, hvad vi kunne for undervejs at få afkla-